

RESSOURCER TIL AT HÅNDTERE FAMILIEPROBLEMER

De seneste år er en række problemfamilier flyttet ud af Vollsmose. Det har skabt uro i klasselokalerne og lagt et ekstra pres på personalet på skolerne for at håndtere særligt udfordrede børn og unge. Og uden at der er fulgt ekstra ressourcer med.

Det nytter ikke. Vi skal også passe på de folk, der passer på vores børn. Derfor foreslår vi, at personalet på skolerne får adgang til løbende supervision og faglig sparring. Lærere og pædagoger skal ikke stå alene med opgaven, og de skal ikke forventes at påtage sig roller som socialrådgiver eller psykolog. Det handler om arbejdsmiljø, faglighed og i sidste ende kvaliteten af den undervisning, vores børn modtager.

UNGE OG TRIVSEL

Vores unge i Odense oplever i stigende grad mistrivsel, ensomhed og stress. Det er en udvikling, vi skal tage alvorligt.

For Venstre handler forebyggelse om konkrete handlinger, der skaber fællesskab, struktur og retning for unge i deres hverdag. Vi vil styrke adgangen til rådgivning og sikre at ingen unge skal kæmpe sig gennem systemet for at få hjælp. Vi ønsker synlige og tilgængelige ungerådgivere på skolerne, der kan være med til at gribe de unge, før problemerne vokser sig store.

Samtidig tror vi på, at fritidsjob er et stærkt værktøj i kampen mod mistrivsel. Et job giver ansvar, fællesskab og tilknytning til noget uden for hjemmet og skolen. Vi foreslår derfor en fritidsjob-garanti for udsatte unge.

Unge i alderen 13-17 år, skal tilbydes aktiv hjælp til at finde et fritidsjob. Hvad enten det er i det offentlige, foreningslivet eller hos lokale erhvervsdrivende. Det er en investering i mennesker og i et stærkere fællesskab, hvor ingen unge lades i stikken.

LOKAL SKOLEPULJE

I Venstre tror vi på, at de bedste idéer ofte opstår dér, hvor behovet mærkes – nemlig ude på den enkelte folkeskole.

Derfor foreslår vi at afsætte en pulje på 10 millioner kroner, som skolerne kan søge til at afprøve lokale initiativer.

Det kan være at inddrage en lokal pensioneret håndværker som ekstra voksen i sløjf, eller invitere en ung rollemodel ind til at tale om emner som alkohol, grænser, sociale medier, eller noget helt tredje. Her er det kun fantasien – og skolens behov – der sætter grænser. Pointen er, at udvikling ikke skal styres fra rådhuset. Vi stoler på, at fagpersoner og skoleledelser ved, hvad der rører sig, og hvad der virker.